

Oscar

Rikke Larsen

Sidst i februar måned 2002 fik jeg udvidet den lille familie med en køn lille fyr ved navn Oscar.

En lille 8 uger gammel Border Terrier flyttede ind i mit og katten Houdinis hjem og tilværelse og det skabte liv!

Kat og hund fandt hurtigt melodien og legen hunden efter katten er lige så tit katten efter hunden og Houdini fandt jo hurtigt ud af at han kunne komme i sikkerhed steder hvor Oscar enten er for tung bag i til at komme op eller ikke turde begive sig op – der er jo grænser for hvor langt op på en reol man som hund kan komme!

De første par nætter foregik på sofaen, både for Oscar og mig, den lille stakkel var jo vant til at hygge med Emmy-mor når han skulle sove og havde lidt svært ved at finde sig til rette uden.

Så jeg sov på sofaen med Oscar nede i ”ben enden” og på den måde fik jeg også meget hurtigt lært ham at bruge avisen om natten, det har sin fordel da man som ”morgen-blind” meget hurtigt kan komme til at træde i ubehagelige ting og sager!

Efter to nætter på sofaen var det på tide at jeg flyttede ind i min seng igen – uden Oscar! Det gik faktisk ganske fint, han græd lidt den første halve time og så faldt han til ro oven på en kæmpe pude som nu er blevet hans seng.

Inden de to første uger var gået havde han lært at vi sov når der blev sagt godnat og efter seks uger holdt han sig renlig hele

natten – men så havde vi også travlt når vi stod op!

Efter to uger hjemme ved den lille fyr, begyndte jeg så småt at arbejde og her er beviset på at er man flittig og begynder i en tidlig alder at lære dem, at går man ud af døren kommer man også tilbage igen – bliver det hele meget nemmere når hverdagen træder ind.

Efter 8 uger kunne Oscar være alene 4 timer om dagen uden at lave ulykker, han var flittig til at bruge avisen når han skulle tisse eller andet og jeg var så stolt!

Men men men så kom vi ind i en lille periode hvor Oscar mente at det var langt bedre at tisse på gulvtæppet og i hans kurv. Heldigvis varede det kun et par uger, men det var også nok til at Netto solgte mere kartoffelmel og kurven blev smidt ud!

Tværtimod er Oscars store passion at se hvor meget en toiletrulle kan fylde – og det er ganske meget!

Men så længe det kun er det og aviserne han hygger sig med, kan jeg leve med det.

Der hvor jeg bor er der mange forskellige hunderacer og det har gjort at Oscar ikke har nogen problemer med andre hunde, bare de må hilse på hinanden. Han har da også sine favoritter og den nærliggende fodboldbane bliver tit fræset op af Oscar og hans venner.

Han elsker at komme ud (bare det ikke regner) og vil meget gerne gå lange ture,

Mor og søn (Emmy og Oscar)

men det skal være efter hans hoved og kun den vej han vil, hvilket kan være temmelig omstændeligt da han til tider har svært ved at bestemme sig for hvilken vej han gerne vil.

Han elsker børn og har fundet sig en god lille veninde der hedder Celina, hende leger han med næste hver dag nede i den gård der hører med til boligkomplekset

Jeg har en rigtig god kontakt til Oscars opdrætter, Kirsten og Paul – jeg lærte Kirsten at kende for 5-6 år siden via mit job og derved også Otto (Oscars far).

Otto har været min lille hund siden jeg mødte ham første gang og svor at skulle jeg have en hund, skulle det være en hvalp af ham.

Det blev det og det skaber glæde hver eneste dag.

Jeg har en aftale med Kirsten og Paul der gør det muligt at få passet Oscar hos dem i de situationer hvor jeg ikke kan være hjemme ved ham, det giver ham stor glæde at kunne komme hjem og lege med sine forældre.

Samtidig er aftalen at de udstiller ham, efter deres lyst og ønsker – hvilket allerede har hjembragt en førsteplads og en ”særdeles lovende” karakter.

Det er jo ikke dårligt.

Nu er Oscar 8½ måned gammel, tiden er gået stærkt, men har været vældig fornøjelig og jeg ser frem til mange flere gode år med den lille bandit.